

2. SÍDLA

ČR: hustá síť sídel.

Města: 70 % obyvatel, většinou jsou zaměstnání ve službách, dopravě, průmyslu;

- **velkoměsta** (počet obyvatel vyšší než sto tisíc) – **Brno, Ostrava, Plzeň, Olomouc;**
- **světová velkoměsta** (počet obyvatel větší než jeden milion) – **Praha.**

Vesnice: obyvatelé zaměstnání v zemědělství, dojíždějí za prací do měst (vesnice slouží také k rekreaci).

IV. HOSPODÁŘSTVÍ

1. VÝVOJ HOSPODÁŘSTVÍ

Období Rakouska-Uherska: České země průmyslově nejrozvinutější oblasti.

30. léta 20. století: hospodářská krize ve světě.

Období po 2. světové válce: těžba energetických surovin, rozvoj hutnictví, strojírenství.

Období totality: hospodářství zaměřeno na těžký průmysl.

Po roce 1989: návrat k tržnímu hospodářství, privatizace, globalizace. Postupně začínají převažovat obchod a služby, zvyšuje se nezaměstnanost.

21. století: ČR je hospodářsky vyspělý stát (automobilový průmysl, potravinářský průmysl).

2. ZEMĚDĚLSTVÍ

Zemědělství: vyspělé, dovoz exotických plodin, potravinová soběstačnost klesá.

Funkce zemědělství: zajištění výživy obyvatelstva, surovin pro další odvětví, krmiva pro živočišnou výrobu.

Půdy podle využití v zemědělství: **orná půda** (38%), **zahrady, vinice, chmelnice** (2,7%), **louky a pastviny** (12,3%), **lesy** (33,6%), **vodní plochy** (2,3%), **ostatní** (10,3%). V posledním desetiletí ubývá orné půdy, přibývá ploch luk, pastvin, lesů a rybníků.

Rostlinná výroba: pšenice, ječmen, kukuřice, žito, řepka olejka. Snížily se plochy pro pěstování brambor, řepy cukrovky, technických plodin (len, chmel). Ovoce, zelenina (Polabí, jižní Morava).

Zemědělské výrobní oblasti: **kukuřičná** (jižní Morava), **řepařská** (teplé oblasti do nadmořské výšky 350 m n. m.); **bramborářská** (oblast vrchovin), **horská** (horské a chladné oblasti).

Živočišná výroba: představuje 47 % zemědělské výroby. **Chov skotu** (pastviny a podhorské oblasti, šumavské a orlické podhůří, Českomoravská vrchovina), **chov prasat** (oblasti s dostatkem krmiva), **chov drůbeže**.

Do I. hospodářského sektoru patří také **lesní a vodní hospodářství**.

3. PRŮMYSL

Průmysl: od roku 1990 pokles výrobní činnosti ve prospěch sektoru služeb, rozvoj průmyslových odvětví méně náročných na suroviny. Významný je průmysl strojírenský (automobilový), výroba elektrických a optických přístrojů, výroba elektroniky (většinou jako montáže z dovezených součástek).

Těžba nerostných surovin: **energetické suroviny:** černé a hnědé uhlí, ropa a zemní plyn;

nerudné suroviny: kaolin, sklářské písky, šterkopísky, vápenec, žula.

Výroba elektrické energie: tepelné elektrárny (66%), jaderné elektrárny (31%), ostatní elektrárny (3%);

– **tepelné elektrárny** (Pruněrov, Tušimice, Chvaletice, Mělník, Dětmárovice, ...);

– **jaderné elektrárny** (Temelín, Dukovany);

– **elektrárny využívající obnovitelné zdroje:** **vodní** (Dalešice, Dlouhé Stráně, Střekov, Vltavská kaskáda);
větrné (Krušné hory, severní Morava);
solární, elektrárny spalující biomasu.

Zpracovatelský průmysl:

– **hutnictví železa a neželezných kovů:** Ostrava, Třinec, Vítkovice.

Strojírenství:

– **těžké:** stroje, reaktory, těžká vozidla, důlní technika, kolejová vozidla (Plzeň, Žďár nad Sázavou, ČKD Praha);

– **lehké:** automobily (Mladá Boleslav), autopříslušenství (Nový Jičín), autobusy (Vysoké Mýto), traktory (Brno), malá letadla (Vodochody, Kunovice);

– **elektrotechnický průmysl:** výpočetní technika (Ostrava), elektrotechnika (Plzeň).